

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2020, č. j. 10 A 15/2019 - 65,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze usnesením ze dne 29. 4. 2019, č. j. 10 A 15/2019 - 65, řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované zastavil z důvodu nezaplacení soudního poplatku.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti tomuto usnesení podal včasnou kasační stížnost, v níž požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a osvobození od soudních poplatků.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 22. 7. 2020, č. j. 4 As 186/2020 - 14, žalobci osvobození od soudních poplatků nepřiznal, přičemž stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. Dále zamítl také jeho žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví, ledaže by tu bylo nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mu mohla vzniknout újma, a ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit.

[4] Z údajů na doručence je zřejmé, že toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovateli doručeno dne 29. 7. 2020. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak uplynula ve čtvrtek dne 13. 8. 2020. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil.

[5] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 296/2017 Sb. (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti (poplatek činí za každého stěžovatele 5.000 Kč).

[6] Ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích stanoví, že po marném uplynutí lhůty určené poplatníku ve výzvě k zaplacení soudního poplatku (v délce alespoň 15 dnů) soud řízení zastaví.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[8] Nejvyšší správní soud proto shrnuje, že stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil. Proto Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona a § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o kasační stížnosti zastavil.

[9] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. srpna 2020

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu